

100100100100100100100100
100
100100100100100100100100
100
100100100100100100100100
100
100100100100100100100100
100
100100100100100100100100
100
100100100100100100100100
100
100100100100100100100100
100

100100
100100
100100
100100
100100
100100
100100
100100
100100
100100
100100
100100
100100
100100
100100
100100
100100
100100

TRẦN TOÀN XƯƠNG

TRUYỆN
100 CHỮ

TẬP 3

hà nội, 2016

100100100100

100100100100100100100100

100

k i m t h i

TRẦN TOÀN XƯƠNG

TRUYEN 100 CHU
TRUYEN 100 CHU

TẬP 3

việc

Đông Tây

Hà Nội - 2016

toanxuong

陈全昌

Trần Toàn Xương

*Nhớ gì kể nấy
Nghĩ sao viết vậy
Trong trăm chữ ấy
Việc mình,*

việc người,

201. LẬT GIỜ GIA PHẢ

Có mấy bạn đọc hỏi tôi là người đâu mà lắm chuyện thế. Tôi phải lật gia phả ra xem, mới biết mình là cháu mười ba đời ông Nguyễn Trung Ngạn. Vị này là nhà văn thời Trần (1289-1370), người làng Thổ Hoàng, huyện Thiên Thi (nay là Ân Thi) tỉnh Hưng Yên. Vị này có năng khiếu văn học từ thuở nhỏ, nổi tiếng thần đồng, đậu Hoàng Giáp năm 16 tuổi, đi xứ Trung Hoa đến hai lần, sang tác hàng loạt thơ năm 1324 được thăng Thi Ngự sử. Sau còn giữ chức An Phủ sứ Thanh Hóa, Chánh sứ Viện Thâm hình, An Phủ sứ Nghệ An, Thượng thư hữu bật, v.v. Hiện còn đền thờ ông tại phố Mã Mây, Hà Nội.

202. TRƯỚC MỘ CHỊ TÔI*

Thanh Minh viếng mộ chị
 Trời đất vẫn âm u
 Mộ chưa xanh ngọn cỏ
 Bia chực lún xuống rồi
 Tình sâu là như chị
 Mà sớm lánh xa đời
 Thương yêu là như chị
 Đời bạc đãi thế ư ?
 Kiên khổ là như chị
 Hạnh phúc cứ ra đi
 Ôi ! hương thơm hoa ngát
 Ôi ! đất nát tan lòng
 Chị có biết hay chăng
 Xót thương này lâu lắm
 Âm thầm đau sâu lắng
 Không thể nói nên lời
 Bên mộ chị ngồi đây
 Nhà khói hương mộ chí
 Thanh Minh em viếng chị
 Trời đất chẳng trong xanh !
 (5.4.1978)

*Bài thơ này có đúng 100 từ

203. BÚT TÍCH CHA

Rơi ra từ chông sách cũ khi tôi dọn tủ sách là một quyển sổ nhỏ, giấy bản đen nhèm. Tôi mừng lắm, vì đây là một trong những tập thơ hồi kháng chiến chống Pháp của cha tôi. Tập thơ này viết khoảng năm 1948 mang tiêu đề *Đường tơ trong tiếng súng*. Hai mươi một bài thơ tặng bạn, ngẫu hứng mừng Xuân, chúc Tết con cái, chia tay hòa thượng khi rời trụ sở cơ quan, v.v. Đây! cha tôi viết và vẽ đẹp ra trò. Chỉ với mấy nét đã làm tôi mừng rỡ lại được ngôi chùa cơ quan cha tôi trú ngụ, chiếc áo sen nên thơ bên sân chùa. Rồi lại cả những đóa hoa tươi thắm nữa !

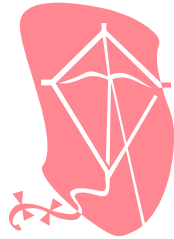

2014. TẠM BIỆT

Đây là tiêu đề bài thơ cha tôi viết khi rời ngôi chùa Đại Duy (Huyện Phù Cừ, tỉnh Hưng Yên) để chuyển sang Hà Nam, vào mùa hè năm 1948

*Bầm tím trời sinh mển cảnh chiến
 Liên Hoa đại tự bỗng nên quen
 Hai năm thuộc nét vì công vụ*

Một mối giao tình bởi thiện duyên
Sớm tới câu ca chen tiếng mõ
Tháng ngày tư thất ẩn tòa sen
Phép công là trọng, đành tương biệt
Cảnh dầu muôn trùng, dạ chẳng quên.

205. CÂY XANH HÀ NỘI

Hà Nội trước đây được yêu mến còn vì nhưng con phố có hàng cây xanh nổi tiếng : phố Phan Đình Phùng, phố Lò Đúc, phố Ngô Quyền, vv. Thế mà, vào mùa xuân năm ngoái (2015), người ta nở ra tay đốn hạ 6700 cây xanh lâu năm ở Thủ Đô. Ai cũng tiếc vì ngay khi nơi đây bị máy bay B52 bắn phá ác liệt là thế mà Hà Nội vẫn giữ được “ lá phổi” của mình. Muốn nói gì, muốn biện minh thế nào thì chủ trường và việc đốn hạ những cây xanh ở đây là điều đáng trách nhất trong thập kỷ qua ! Buồn thêm nữa là cơn bão số 1 năm 2016 vừa rồi đã làm ngã đổ thêm hàng ngàn cây lâu năm nữa đấy !

206. ĐỀ HIỂU KHẢ NĂNG VÀ CÁ TÍNH CON NGƯỜI

Có thể tìm hiểu khả năng và cá tính con người qua việc xem tướng. Không ít người xem đây là việc mê tín dị đoan. Thực ra chỉ là những định hình sinh động trên cơ sở quan sát phân tích đối tượng cần khảo sát. Đó là xem tướng mạo, chỉ tay, chữ ký và cả tên họ nữa. Phép coi tướng cuối cùng này gọi là phép phẫu tượng (xem 112. *Phép phẫu tượng; Tập 2*). Đó là kết quả của những công trình nghiên cứu Đông Tây, kết hợp với kinh nghiệm, hiểu biết về những bộ môn này trong thời gian qua.

207. MỘT CHÚT PHONG THỦY

Hiểu một cách đơn giản thì *phong thủy trong xây dựng* là một hệ thống những quan niệm nhằm đánh giá, xem xét cảnh quan để xác định tối ưu địa điểm của một công trình kiến trúc. Đó là nghệ thuật chọn đặt nên công trình và bố cục công trình qua nhiều thế hệ người Trung Hoa, xuất hiện đã 3000 năm rồi. Những điều cần áp dụng và cần tránh nêu sau đây có tính thực tiễn khoa học:

- 5 điều cần tránh là: quy mô nhà quá với yêu cầu sử dụng, công qua bề thế so với ngôi nhà, sân không phẳng, rào quanh không kín, giếng ăn không thích hợp, đất rộng sân to mà nhà bé.

- 5 điều coi trọng là: nhà vừa phải người không đông, nhà to cổng nhỏ, nhà nhỏ nhưng nhiều gia cầm, nhà có sân rộng tường rào cao, có đường thoát nước tốt.

208. 84 NGÀY XA NƯỚC

Đó là tên tập hồi ký của tôi ghi lại đợt khảo sát khoa học tại Trung Quốc đã hơn 50 năm nay. Trong thời gian này tôi đã làm việc tại một số cơ sở nghiên cứu, trường đại học ở Bắc Kinh, Vũ Hán, Thượng Hải, Hàn Châu, Quảng Châu và gặp gỡ lưu học sinh tại đây. Đã qua hành trình hai vạn rưỡi cây số, làm việc và tiếp xúc với hàng trăm con người đã để lại cho tôi những tình cảm khó phai. Từ biệt nơi nào cũng luyến tiếc:

*Vũ Hán ơi! Giờ ta sang Thượng Hải
Cảm ơn mi đã để lại trong ta
Kỷ niệm sâu không dễ bị xóa nhò
Hơn mười ngày đón ta, sao nồng hậu !*

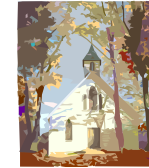

209. TRẺ EM THỜI @ IV

Vẫn lại chuyện về đứa cháu ngoại của chúng tôi. Hôm nay bà ngoại cho cháu một món quà sinh nhật đựng trong hộp

bìa có quai vải, rất là xinh và hấp dẫn nhân dịp sinh nhật cháu 3 tuổi.

Cháu thích lắm, cảm ơn bà và nghe lời bà không mở hộp ra ngay. Bà dặn gì nó cũng mở miệng OK ! và còn hát bài sinh nhật “Hấp –pi- boc- đê!”. Khi về, nó vẫy tay chào “ Bai Bai! và thom ông bà rất kêu nữađấy.

210. HỌC TIẾNG NÀO DỄ ?

Có nhiều bạn trẻ hỏi tôi câu này. Việc chọn ngoại ngữ nào để học thường căn cứ vào yêu cầu sử dụng và ý thích cá nhân hay nguyện vọng áp ử của mình, không nên căn cứ vào mức độ khó-dễ. Trên thế giới có những ngoại ngữ thông dụng như Anh, Pháp, Trung, Nga, Đức, Tây Ban Nha, Bồ Đào Nha, nhật, Hàn. Tất nhiên khi biết một vài thứ tiếng thì học các ngôn ngữ tương đồng khác có thuận lợi hơn. Tuy nhiên nhiều cặp từ của các thứ tiếng tưởng giống nhau, nhưng số nghĩa lại khác biệt, cần tinh tảo để phân biệt. Thực tế cho thấy tiếng nào cũng có cái khó của nó khi đạt được trình độ uyên thâm.

211. HỒ TÂY

Là một hồ nước tự nhiên lớn nhất ở nội thành Hà Nội, diện tích đến 500ha và chu vi là 18km. Nằm ở phía Tây-Bắc của trung tâm thủ đô, xưa la một đoạn sông Hồng ngưng đọng sau khi đổi dòng chảy. Có nhiều bài thơ ca ngợi hồ này, như bài sau của Nguyễn Huy Lượng. Chú ý là đọc xuôi ngược đều được cả.

*Đầy voi thực cảnh lạ Tây Hồ
Trón tự trời kia khéo vẽ đồ
Mây lẩn nước xanh màu đúc ngọc
Nguyệt lồng hoa thắm vẻ in châu
Cây lá tán rợp tầng cao tháp
Sóng gợn cầm đầu nhịp nhỏ to
Bầy sần thú vui non nước đủ
Tây Hồ giá ấy dễ đâu so.*

212. VÀ...TÂY HỒ

Khi làm làm việc ở Trung Quốc năm 1965, tôi có dịp thum Tây Hồ ở Hàng Châu. Nếu Hồ Tây ở Hà Nội có diện tích lớn thì Tây Hồ nhỏ hơn với đặc điểm là phong cảnh quanh hồ tạo nên một bức tranh thủy mặc hoàn mỹ. Đảo nhỏ giữa hồ có đền còn lưu bút tích của Tô Đông Pha và Bạch Cư Dị. Tôi đã làm nhanh mấy câu thơ:

Thướt tha vẩy gợn sóng Tây Hồ

*Dặm liễu xanh xanh rủ đôi bờ
Tây Hồ ngay đấy sao còn ngợ
Cánh cũ ghi nhiều dấu tích xưa*

213. KHỔ VÌ CON

Bốn bà xưa là bạn cùng lớp tại trường Trung Vương tỉnh cờ gặp nhau sau 35 năm. Họ vui mừng khôn xiết. Sau ít phút hàn huyên, khi hỏi thăm về đường con cái thì bà Xuân cau mặt bảo: mình có một đứa con gái nhưng làm ăn thất bát, bố mẹ phải chu cấp suốt, mà mình có đâu chứ. Bà Hạ cướp lời: tôi thì khổ đặng hiếm cháu, con trai lấy vợ bốn năm nay rồi mà vợ chẳng chữa cho ! Bà Thu cười nhề nhóa và bảo, trái lại tôi có đến 5 đứa cháu, lúc nào cũng bám lấy mình đòi cái nọ thứ kia, đến bực mình. Khi ấy, bà Đông mới chầm chầm hé miệng: tôi không có chồng nên chẳng có con, cứ một mình một bóng suốt, khổ vì không có con!

214. LÀN ĐẦU TIÊN ĐI MÁY BAY

Đây, trong chuyến đi khảo sát khoa học tại Trung Quốc năm 1964-65, lần đầu tiên tôi được đi máy bay khi từ biệt Vũ Hán đi Thượng Hải trong một buổi tối. Ngay đêm ấy, tôi đã ghi lại cảm xúc của mình:

*Trong máy bay, giữa bầu trời đen tối
Nhìn xuống kia: lấp lánh vạn vì sao
Nhỏ li ti và trải tận nơi nào
Thượng Hải đỏ, đô thành chào ta tới
Em yêu ơi ! từ trên cao nhìn xuống
Như thiên thần ghé mắt ngắm trần gian
Rồi bỗng nhiên thương nhớ đến vô vàn
Đến với ta, hỡi Em hằng yêu dấu !*

215. ĐỪNG ĐẶT TÊN ẤY !

Anh Nguyễn Tiến Thành đến xin thầy tướng đặt tên cho cặp trai song sinh mới ra đời của anh. Ông thầy tướng xem kỹ tên của anh rồi bảo: Anh có thể đặt mọi tên, trừ tên Tùng và tên Thiệu. Khi Tiến Thành gặng hỏi lý do, ông thầy nghiêm mặt nói : Nếu mang hai tên này thì suốt đời các cháu không góc đầu dậy được vì nghèo ! Này nhé: Tiến Tùng là Tùng Tiên, còn Tiến Thiệu là Thiệu Tiên thì làm sao mà sống đàng hoàng cho được !

216. CHA NÀO CON ẤY

Còn nhớ, sinh thời cha tôi thường khai bút chúc mừng các con vào dịp Tết Nguyên Đán. Năm tôi lên 10, cha tôi viết:

*Năm mới về
Muôn hoa nở
Cậu hơn hử
Chúc em Côn
Học giỏi hơn
Tính vui vẻ
Bạn bè nề
Đáng làm gương
Chốn học đường !*

Năm con gái tôi 10 tuổi, vào dịp Tết tôi cũng khai bút bằng mấy câu :

*Xuân về bố có một bài thơ
Chúc cả gia đình đạt ước mơ
Chúc con mạnh khỏe và minh mẫn
Bố mẹ về vang, nước được nhờ !*

Thế đấy, hai bài chúc Tết con cách nhau 34 năm của hai thế hệ. Trường hợp này người Pháp phải thốt lên : *Tel père, tel fils !*

217. CHƠI THƠ I

“Chơi thơ”, có tên gọi là *Kiều tập thơ cổ*. Theo cách chơi thơ này thì người chơi thơ lấy trong các sách của Trung Hoa mỗi chỗ một câu thơ, rồi ghép thành một bài thơ tứ tuyệt đủ niêm luật. Bài thơ ghép này được dịch đúng bằng bốn câu liên tục của truyện Kiều Nguyễn Du. Trích câu nào ở sách nào đều có chú thích ngay ở dòng tương ứng. Cách chơi thơ ấy là của cụ Phan Mạnh Danh, ông ngoại của tác giả bài viết này. Xin xem một thí dụ:

Bản lai Ngân hán thị hồng tường, Tân liễu trai
Thanh điều hàm tiên sự điều mang. Tình sử
Dương liễu âm trung thù nhược tuyền, Thanh biệt tài
Hoàng ly học ngữ thí tân xoang. Thi lâm

Dịch bằng các câu Kiều sau:

Thâm nghiêm kín cổng, cao tường,
Cạn dòng lá thắm, dứt đường chim xanh,
Lơ thơ tơ liễu buông mảnh,
Con oanh học nói trên cành mĩa mai.

本 来 银 汉 是 红 墙
青 鸟 衔 笺 事 渺 茫
杨 柳 阴 中 睡 弱 线
黄 鹂 学 语 试 新 腔

218. NÓI ĐÚNG, VIẾT ĐÚNG

Cũng là một cách hiểu” Gìn giữ sự trong sáng của tiếng Việt”. Cụ thể hơn là không lai căng, không nhảm lẫn, không nói sai. Chẳng hạn bây giờ nhiều người nói từ “Thăng hoa” hay “Hoành tráng” một cách tùy tiện. Từ thứ nhất có nghĩa là sự chuyển trạng thái rắn sang trạng thái hơi không qua trạng thái lỏng; vậy mà lại tưởng là sự phấn khởi ! Từ thứ hai chỉ dùng trong Mỹ thuật để chỉ tác phẩm hội họa có kích thước lớn; vậy mà sử dụng hết cho những gì to lớn ! Chưa kể dùng các từ “Tối ưu nhất” hay “Lễ thượng cờ” hay “Thường lãm” một cách mập mờ, lộn xộn !

219. TRẢ LỜI CÂU HỎI

Vừa qua, có bạn hỏi tôi : sinh thái đô thị là gì ? Xin thưa rằng, cần biết sinh thái là mối quan hệ giữa sinh vật và môi trường xung quanh. Con người là sinh vật, đô thị là môi trường. Từ đó có thể hiểu :

Sinh thái đô thị là tổng bộ các khoa học về xây dựng đô thị, y-sinh, địa lý - khí tượng, kinh tế-xã hội và khoa học kỹ thuật mà trong khuôn khổ sinh thái của con người, cần nghiên cứu tác động tương hỗ và ảnh hưởng của các hoạt động sản xuất và phi sản xuất cũng như các quá trình thiên nhiên xảy ra trong khu đất cư dân đô thị và các vùng ảnh hưởng của chúng.

220. NGƯỜI CÙNG CẢM XÚC

Đó là cụm từ mà anh bạn tôi thường viết trước khi ký tặng sách cho tôi. Bạn tôi có lý: chúng tôi rất hợp nhau về cảm xúc trước những vấn đề về văn học nghệ thuật và sau này, cả về thể thao nữa. Cũng có thể nói là giống “gu” (tiếng Pháp:gout) nhau. Chẳng hạn tôi thích bài hát “Etoile des neiges” thì anh cũng thích bài ấy, anh thích xem các trận tennis mở rộng của Mỹ, Anh, Pháp thì tôi cũng không bỏ qua. Ấy là chưa kể những ý kiến nhận xét về cá tính người khác, nhiều khi rất trùng lặp !

221. KỸ THUẬT ĐỌC NHANH II

Trả lời các bạn hỏi về các quy tắc của việc đọc nhanh xin nêu 10 quy tắc sau:

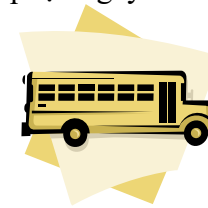
1. Không đọc lùi lại
2. Đọc và hiểu thông tin theo khối thuật toán tích hợp
3. Đọc không phát thành tiếng
4. Chuyển động mắt theo chiều thẳng đứng
5. Tập trung tư tưởng cao độ
6. Hiểu ngay những điều đã đọc

7. Vận dụng các cách để nhớ
8. Đọc với tốc độ biến đổi
9. Thường xuyên luyện tập hàng ngày
10. Tự đặt tiêu chuẩn đọc hàng ngày (số báo chí, số trang..)

222. BIẾT KHEN, CHÊ

Anh Huy rất thận trọng trong việc khen chê. Trong cơ quan, anh phê bình đúng mực khiến người được góp ý dễ tiếp thu. Anh còn được thưởng nhiều lần về những ý kiến đóng góp cho các tổ chức báo chí khi họ lấy ý kiến độc giả. Tôi hỏi anh có kinh nghiệm gì. Anh cười và bảo: khi mình chân thành muốn người ta tiên bộ, làm ăn có hiệu quả hơn thì mình phải nói đúng, thẳng thắn vạch ra những ưu điểm cần phát huy cũng như nhược điểm cần khắc phục ngay mà chính họ chưa thấy !

223. THÚ CHƠI TEM

Lật giờ quyển tem duy nhất còn lại mà tôi đã sưu tầm từ 65 năm trước, biết bao kỷ niệm nhắc lại :chiếc tem này cậu bạn

đi Mỹ về cho, cái này bóc được từ một phong bì rơi bên hè phố, bộ này mua ở Tràng Tiền, v.v. Chơi tem làm cho tôi hiểu thế giới hơn về đất nước, ngôn ngữ, tiền tệ và con người của các xứ sở khác nhau cũng như bổ sung kiến thức về lịch sử và địa lý thế giới. Tất nhiên, tem chơi không rẻ đâu; càng cổ, càng hiếm càng có giá. Đấy, hồi đi công tác, túng tiền tôi đã phải bán một tập, đi đủ sài một tháng trời ở Saigon khi vừa giải phóng !

224. CHƠI THƠ II

Giới thiệu thêm một bài thơ gồm các câu thơ chữ Hán, dịch qua thơ Kiều:

绿满庭前草不除
青风明月夜窗虚
门中依旧桃花笑
人迹条擦感索居

Lục mãn đình tiền thảo bất trừ , Tổng thi
Thanh phong minh nguyệt dạ song hư . Kim cổ kỳ quan

Môn trung y cụ đào hoa tiếu , Thi lâm
Nhân tích tiêu điều cảm sách cư. Thập mỹ

Đầy vườn cỏ mọc lau thưa,
Song giảng quanh quẽ, vách mưa rã rời;
Trước sau nào thấy bóng người,
Hoa đào năm ngoái còn cười gió đông.

225. MÈO MƯỚP MÊ MÈO MUN

Một mụ mèo Mun, mặt mũi mỹ miều, mình mẩy mon mớn, mê mùa may, mê may mặc (may mũ, may mừng màn). Một Mr. mèo Mướp, mặt mũ múp míp, mình mẩy mập mạp, mồm miệng mau mắn mà “máu” mái, mê Mun.

Mr. Mướp mần mười một món mời mỗi mình mụ Mun, muốn Mun mắc mưu mà “mi” môi, “mi” mặt, “mi” mãi mãi.

Mướp mời mông một mà mãi mông mười Mun mới mon men mò mặt mèo : “Meo ! Meo!”.

Mong mỗi mãi, mệ mớ mắt, Mướp mắng: “ Mặt móc, mắt mù ! Mi mần Mướp mong mờ mắt, mỗi mông!

Mun mắng Mướp: “ Mặt mo! Mắc mớ mà mắng Mun mặt móc, mắt mù ?

Mắng mà mong, mà moi, mà muốn mi môi, mi mãi mãi.

Mướp mở mồm mời Mun:

- Mời măm măm, miễn mắng mỏ mãi mà !
Mun mặc Mướp mời, mia mai:
- Mướp mời mọc mà mắng Mun mỗi miệng !
Mướp mở miệng, muồn mi mà Mun mím môi mãi
...

226. NÓ ĐÃ VÀO NHÀ MÌNH

Ở đầu dây điện thoại bên kia là Thắng. Tôi mừng lắm vì lâu lắm mới có tin tức cậu ta. Thì ra Thắng đã vào Tp. Hồ Chí Minh nửa năm nay cùng với con gái út. Ly dị vợ mấy năm nay rồi, có ba con gái thì hai đứa đã lấy chồng, con đứa út đang học đại học tại đây. Cậu ta phải bỏ vợ vì cái tính lãng nhãng của người đàn bà này. Chắc chắn là đứa con đầu là của Thắng chứ còn hai đứa sau, có trời mà biết được vì nó chẳng giống cậu ta chút nào. Có lần tôi hỏi, Thắng bảo: anh ạ, nó đã vào nhà mình thì là con mình, nó có tội tình gì đâu !

227. TÌNH XƯA NGHĨA CŨ

Khi nghe Vũ đọc : “ *Tình chỉ đẹp khi còn dang dở* “, Gia gật gù bảo : đúng vậy, cho nó qua đi, chứ nhắc lại chỉ buồn thôi. Và chẳng chờ chúng tôi nói gì thêm, Gia kể: ông anh tôi đây ! Chia tay người yêu năm 1954, cô ấy đi Nam, còn ông ở lại Bắc, khi ấy cô ta mới 16 tuổi. Thế rồi tình cờ hai người có dịp gặp lại nhau tại một khách sạn du lịch ở Đà Lạt sau 45 năm. Đâu còn là cô gái mảnh mai, thơ ngây; đâu còn là chàng trai da căng mặt trắng. Hai “ người cao tuổi” gặp nhau, cố hình dung những ngày xuân trẻ mà không thể. Họ nói chuyện nhạt nhẽo và cả hai đều hồi tiếc vì đã gặp nhau ở đây!

228. QUẢNG GIAO

Có người hỏi tôi: “ ông chỉ là chuyên gia kỹ thuật trong ngành kiến trúc-xây dựng, sao quen nhiều người ở ngành khác thế ?”. Tôi bảo: “ Chính là vì làm kỹ thuật nên có điều kiện quen biết, cùng nghiên cứu với họ”. Chẳng hạn, khi nghiên cứu các đề tài “ *Vùng tiện nghi nhiệt của người Việt Nam*”, “ *Phân vùng khí hậu xây dựng toàn quốc*” hay “ *Vi khí hậu trong nhà ở*” thì không thể không phối hợp với ngành khí tượng và y tế. Thế nên mình quen nhiều anh giỏi nghề của hai ngành đó như các anh Phong, anh Phú ngành y, anh Cung, anh Liễn ngành khí tượng. Có anh đến nay, sau 40 năm rồi mà còn viết sách chung với mình đây !

229. YÊU CHÂN LÝ

Ông ngồi trong phòng khách suy nghĩ lan man. Trước mặt ông là chữ “Ái” kiểu thư pháp viết to tướng. Ông không treo chữ “Nhân”, chữ “Tâm” như nhiều người. Ông thích treo chữ Ái vì ông yêu chân lý chứ không suốt mướt, không đẽ bụng, chẳng việc gì mà phải “nhẫn”, phải chịu ai ! Ông yêu sự thật và còn đấu tranh đến hơi thở cuối cùng ấy chứ ! Chán nhất là vợ con ông cũng bảo ông là ích kỷ, chứ có yêu thương gì ai ! Yêu đến thế mà chẳng có ma nào đến thăm ông cả !

230. CHƠI THƠ III

Giới thiệu thêm một bài thơ gồm các câu thơ chữ Hán, dịch qua thơ Kiều:

忙鞋隱步落花溪

景色风光入品题
溪下一泓流水碧
小桥斜傍夕阳低

Mang hài ẩn bộ lạc hoa Khê, Thi lâm
Cảnh sắc phong quang nhập phẩm đề. Thập mỹ
Khê hạ nhất hoàng lưu thủy bích, Tô ngọc tuyền
Tiểu kiều tà bạng tích dương đề. Thi lâm

Bước lên theo ngọn tiểu Khê,
Nhìn xem phong cảnh có bề thanh thanh.
Nao nao dòng nước uốn quanh,
Nhịp cầu nho nhỏ cuối ghềnh bắc ngang.

231. TAM NAM BÁT PHÚ

Ông Ngọc có đến ba người con trai. Ở thời bao cấp, nuôi ngàn ấy đứa con, giàu làm sao được ! Đã thế chúng lại không ngoan, chơi bời nhiều, học hành có ra gì. Thằng đầu đưa đòi với một thằng bạn can án tử tù, bị liên đới và vào nhà đá năm năm. Thằng thứ hai thì nghiện ma túy phải tập trung cải tạo ở miền Nam ba năm trời. May mà thằng thứ ba không gây rối, nhưng còn nhỏ quá ! Thế rồi ông đột ngột qua đời sau lần

tai biển thứ ba. Bốn năm sau, tôi được mời đến nhận dịp sang cát cho ông, Điều tôi ngạc nhiên nhất là cả ba đứa con đều có công ăn việc làm đàng hoàng. Mừng hơn cả là thằng út vừa bảo vệ thành công luận văn Tiến sĩ tại Nhật.

232. BA MƯƠI LĂM NĂM SAU II

Trong mẫu truyện số 196 của tập 2 tôi đã kể về việc tôi và anh bạn thực hiện được lời nguyện “cùng có tên trên bìa một cuốn sách”. Trong một bài thơ tặng tôi*, có đoạn anh viết:

*Tuổi bây giờ đã ngoài bảy năm
Chẳng còn phải dịch thuê tất tưởi
Lòng vẫn an, dẫu thân không có lợi
Tâm vẫn yên, chẳng một phút buồn phiền
Thiên hạ vì tham mà nhiều đứa gục đầu trong đêm tối
Trần thế vì tiền mà lắm kẻ ngã xuống vực đen
Cuốn sách lần này in để nhớ
Những ngày dịch thuê mà tình càng bên nhau gắn bó...*

*Đào Ngọc Phong- Trường Y ký ức trong tôi (thơ)

233. BÀ CHÚA CÂY XANH

Đó là cách gọi tên chị bạn cùng lớp của chúng tôi, là đồng nghiệp trong ngành xây dựng-kiến trúc. Ngay từ khi còn là sinh viên, chị đã tỏ ra thích cây xanh, và vì vậy, trong quá trình công tác ở Viện Quy hoạch Xây dựng của Bộ, chị đã bảo vệ thành công luận văn Tiến sĩ” Bức phong cảnh Vườn-Công viên” năm 1986 và để lại cả *một làng phong cảnh Vĩng Thị* ở ngoại thành Hà Nội, là kết quả của một đề tài nghiên cứu áp dụng. Chị đã mất 8 năm nay, mỗi lần qua đây, chúng tôi nhớ đến chị, một kiến trúc sư yêu nghề, hiền hòa và thân thiện.

234. CHƠI THƠ IV

Giới thiệu thêm một bài thơ gồm các câu thơ chữ Hán, dịch qua thơ Kiều:

桂轮斜照粉楼空
水际花间影淡浓
惆怅东邻千树雪
海棠开尽一庭红

*Quế luân tà chiếu phấn lâu không, Tình sử
Thủy tế hoa gian ảnh đạm nùng. Trữ xuân viên*

Trù trưởng đông lân thiên thụ tuyết, Thi lâm
Hải đường khai tận nhất đình hồng Đường thi

G--ng Nga ch^anh ch^och d³m song,
Vung gieo ng^Ên n-íc, c^oy l^ãng b^ãng
s^on
H¹i ^o-êng l¹ ng^ãn ^o«ng l^on,
H¹t s--ng gieo n^Êng, c^unh xu^on la ^oµ

235. TRƯỜNG HỢP HY HỮU

Tôi phải ghi ngay sự việc này. Đó là trường hiếm có vừa xảy ra trong một cuộc thi chạy bán kết nữ ở Olympic Rio 2016. Hai vận động viên điền kinh nữ đang băng băng chạy trên đường đua của mình bỗng dừng bước và quay lại để đỡ một vận động viên khác bị ngã sóng xoài ! Nghĩa cử đẹp đẽ này làm cho bất cứ ai chứng kiến phải khâm phục: quên mình vì người đối địch ! Nghĩa cử ấy đã được đền đáp: hai nữ vận động viên này được Ban tổ chức giải cho vào thẳng vòng chung kết mặc dù chạy về cuối cùng. Ai cũng hải long về quyết định này.

236. VẮNG BÓNG ANH

Trước Tết năm kia, khi tôi đến quán anh để cắt tóc thì thấy vắng tanh, ngoài cửa có một tấm bia đề :” Xin lỗi vắng mặt, đi thành phố Hồ Chí Minh nửa tháng”. Thế mà chỉ một tháng sau thấy ngay đầu ngõ nhà anh treo cái Cáo phó “ Trần Văn Trữ, mất ngày...tháng...năm ...do ung thư cuống tủy mật “...Tôi bàng hoàng, không tin ở mắt mình bởi anh xưa nay rất khỏe và tôi đã cắt tóc ở quán anh mười mấy năm rồi. Quen và hiểu nhau nhiều, cái gì không biết, anh đều hỏi tôi, có gì vui buồn anh đều chia sẻ nên tình cảm chúng tôi rất gắn bó. Bây giờ mỗi khi qua nơi này, tôi vẫn không khỏi nhớ tiếc anh !

237. MƠ HỒ HAY KHOA HỌC ?

Đang bàn về Thuật phong thủy. Khái niệm phong thủy khá phổ biến trong dân gian Việt Nam xưa và nay với nhiều cách nhìn khác nhau. Theo nhà nghiên cứu Quảng Tuệ thì ngày nay, bất cứ ai khởi công, tự tạo, làm nhà, lập móng, mua đất... đều chọn thế đất, chọn hướng nhà, xem tuổi, xem ngày. Do vậy, thuật phong thủy là một nhân thức đang chứa đầy mâu thuẫn giữa

lời nói và việc làm ở mọi lớp người trong xã hội hôm nay. Tuy nhiên, các nhà phong thủy xưa đã tìm ra nguyên lý điều chỉnh sao cho hợp với nguyên lý âm dương bao quát cả không gian, thời gian, vạn vật, con người. Lấy con người làm trung tâm điều chỉnh.

238. TẠM BIỆT LÀ HẠNH PHÚC

Em, người chẳng thiết chi tôi
Em, niềm tin cứ lặng trôi trên đời
Em, người xa lánh tôi rồi
Em, người chẳng thiết yêu tôi chút nào

Em, người chẳng muốn hiểu chi
Bởi trông đợi có can gì tới em
Em, người đâu có ngó xem
Vì em chẳng thiết yêu tôi chút nào

Em người chẳng thiết chi tôi
Em, niềm tin cứ trôi qua cuộc đời
Em, tôi ca ngợi hết lời
Em, người tôi khóc thấu trời bấy lâu

*Tạm biệt mà lại vui đây
Tạm biệt mà có cơ may thế này
Trái tim lựa chọn được ngay
Người yêu tay nắm trong tay bây giờ*

- Dịch theo bài “Adieu Sois Heureux”

239. LÁ THƯ LẠ

Cuối tháng 6 năm 1997, tôi rất ngạc nhiên khi nhận được lá thư gửi từ Mỹ. Lạ lùng hơn nữa khi biết là thư của Viện Tiêu Sử Mỹ (ABI) mời tôi thực hiện hồ sơ để đưa vào sách DANH NHÂN CỦA NĂM 1997. Thư có đoạn:

Dear Mr. Con,

...

“ I am delighted to announce for the prestigious title MAN OF THE YEAR 1997. The Institute’s International Board of Research decided on your nomination due to your overall accomplishment and contributions to society.”

...

Thực ra tôi có làm được một số việc cho ngành xây dựng , nhưng xứng đáng sao được với danh hiệu này

nên tôi không thực hiện hồ sơ. Điều mà tôi còn áy náy là ai đã đề cử tôi với tổ chức này của Mỹ.

240. CHƠI THƠ V

Giới thiệu thêm một bài thơ gồm các câu thơ chữ Hán, dịch qua thơ Kiều:

一年春事到茶醅
已被游蜂探得知
软玉温香谁为惜
悔教雨妒与风吹

*Nhật niên xuân sự đáo trà mi,
Dĩ bị du phong thám đắc tri.*

Đường thi
Thi lâm

*Nhuyễn ngọc, ôn hương thụ vị tích, Y lâu mộng
Hối giao vũ đổ dĩ phong xuy Hồng lâu mộng*

Tiếc thay một đóa trà my,
Con ong đã tỏ đường đi, lối về!
Một cơn mưa gió nặng nề,
Thương gì đến ngọc, tiếc gì đến hương.

241. HAI NHÀ DƯỠNG LÃO

Tổ và Ứng là hai chị em. Ở trong nước, hai người đều có công ăn việc làm hẳn hoi và thu nhập ổn định. Tuy nhiên, hai người đều có cùng ý thích là đi ở xứ người. Đến nay, khi bà chị 80, ông em 74 tuổi thì họ đều ở trong các nhà dưỡng lão tại xứ sở mà họ cư trú. Khác chăng là bà chị ở nhà dưỡng lão của các bà già cô đơn tại Ý, còn ông em ở nhà dưỡng lão cho những người bị bệnh Alzheimer tại Đức. Người thân quen rất ái ngại về hoàn cảnh của họ, nhưng làm sao được khi họ đều thích ở xứ người!

242. THAY LỜI NÓI ĐẦU

Những dòng sau đây là lời nói đầu của tập góp ý kiến của tôi viết cho tạp chí Thế Giới Mới nhân dịp tạp chí ra số 500:

Ở nước Pháp, để quảng cáo từ điển Larousse, người ta hỏi một người rằng: "nếu bị đẩy lên hoang đảo mà chỉ được mang một cuốn sách thì anh chọn cuốn nào?". Người này đáp liền "Từ điển Larousse!".

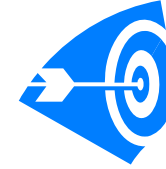
Ở Việt Nam, có người hỏi tôi: "Nếu chỉ được phép mua một ấn phẩm định kỳ thi anh chọn thứ nào?". Không cần suy nghĩ, tôi đáp luôn: "Tạp chí Thế Giới Mới!"

243. CHUYẾN ĐI KHÓ QUÊN

Đến nay, mỗi lần xem lại những bức ảnh chụp kỷ niệm chuyến đi ấy* tôi không khỏi tưởng tượng và không thể hình dung hết được những ngày tôi đã sống trên đất nước này. Nhớ nhớ quên quên, có lúc tìm thấy những điều hay, có khi lại gián đoạn, không mấy may ghi lại trong trí óc của mình. Quên sao được những đường phố thẳng ro như ô bàn cờ hoặc những lâu đài cổ kính ở Bắc Kinh, cái cảm giác là lạ khi lần đầu thấy tuyết rơi tại Vũ Hán, những nhà tranh nhau cao ở Thượng Hải, liễu Tây Hồ với thắng cảnh tuyết vời của Hàng Châu, rồi cả Quảng Châu mên khách với ánh nắng của xứ sở cận nhiệt đới!

Trung hoa du ký 10/1964-1/1965)

244. NHỚ THỜI SON TRẺ

Hai vợ chồng già trên 70 tuổi nằm ngủ riêng trên hai chiếc giường trong phòng ngủ. Bỗng bà thức giấc, nói: Ông ơi! Tôi vừa nằm mơ thấy in như hồi chúng mình mới cưới nhau. Ông hôn môi tôi trước khi đi ngủ. Ông chưa kịp mở mồm thì bà đã bảo: hay là ông sang đây hôn thử xem nào. Ông chiều bà, bò sang giường, hôn môi. Định bò về giường mình thì bà lại bảo: sau đó ông còn hôn đủ hai má nữa. Ông chiều luôn để bà đỡ đòi. Nhưng khi ông vừa tụt xuống đất thì bà lại bảo, hồi ấy ông còn cắn nhẹ vào cổ tôi nữa chứ! Không nói gì, ông đẩy cửa sang phòng bên. Bà sợ quá, hỏi: thế ông đi đâu?

-Tôi đi lấy răng giả thì mới cắn được chứ!

245. CHƠI THƠ VI

Giới thiệu thêm một bài thơ gồm các câu thơ chữ Hán, dịch qua thơ Kiều:

卿家金古两仙娥
姊妹风青自一家
丰彩十分春欲动
不知是雪是梅花

Khánh gia kim cổ lưỡng tiên nga, Đàm doanh
Tỉ muội phong tình tự nhất gia. Tùy viên toàn tập
Phong thái thập phần xuân dục động, Thi lâm
át tri thị tuyết, thị mai hoa Thi lâm

Đầu lòng hai ả tố nga,
Thúy Kiều là chị, em là Thúy Vân.
Mai cốt cách, tuyết tinh thần:

Mỗi người một vẻ, mười phân vẹn mười.

246. THƯ GIẢN

Xây dựng nông thôn mới

Chủ tịch Huyện bảo chủ tịch Xã:

_ Xã của anh làm ăn được, nhưng có nhiều người nói tục, cần phải uốn nắn, giáo dục để xây dựng nông thôn mới.

Chủ tịch Xã hưởng ứng:

_ Anh nói chí phải, em bảo họ nhiều rồi mà họ ð... nghe, tổ cha chúng thế !

Sợ có chất bảo quản

Cô giáo bảo học sinh :

_ Các em hãy giải thích câu: “ Ngựa đau, cả tàu không ăn cỏ “

Học sinh nhao nhao trả lời:

_ Dạ, vì những con khác sợ trong cỏ có chất bảo quản ạ !

247. ĐỜI LÀ BIỂN CẢ

Có những lúc

Bạn xem mình như đại dương dậy sóng

Có những khi

Bạn thấy mình như thuyền đắm biển khơi

Từ hy vọng đến tuyệt vọng đầy vui
 Nhưng rồi hiểu : chính con thuyền mới ngộ
 Khi buồm giương trên hải tổ mệnh mông
 Ôi ! cuộc đời chính là nơi biên cả
 Sóng dâng cao hay bình lặng lan xa
 Trong ngày nắng hay đêm nhòa đông bão
 Là cơ may để mạo hiểm vượt qua
 Đừng bao giờ xem như điều thảm bại
 Mà chính là bài học quý cho ta !

Dịch bài " Life is the sea " của một Việt kiều tại Mỹ

248. CHIẾC ÁO NGHĨA TÌNH

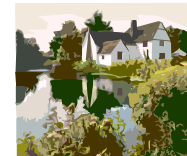
Tôi nhận được chiếc áo khoác mùa mưa anh gửi cho từ đất nước ở tận Bắc Âu. Món quà tuy nhỏ, nhưng tôi không cảm động làm sao được khi anh nghĩ tới tôi đang sống tại cái khí hậu khắc nghiệt nắng lắm mưa nhiều ở Việt Nam. Còn nhớ, cách đây hơn 60 năm, anh có ở nhà tôi một hai tháng để thi diplôme tại Hà Nội, Anh học giỏi, tính chu đáo và hiền hậu. Cuộc sống sau này của anh không phải khi nào cũng suôn sẻ, và người bác sĩ lành nghề này, cuối cùng làm việc tại đất nước châu Âu và về hưu cũng tại đây. Anh cũng thường gửi email thăm hỏi tôi.

249. BỮA ĂN Ở QUẢNG CHÂU

Chúng tôi ở khách sạn Dương Thành. Bữa ăn ở khách sạn này thật đặc biệt, hình như dành cho người sành ăn. Bạn có thể ăn hai tháng tại đây mà không hề trùng lặp các món ăn, Có đến 2000 món điểm tâm. Đặc biệt, rất hợp khẩu vị với người Việt. Các món ăn chúng tôi đã được thưởng thức tại Bắc Kinh, Vũ Hán, Thượng Hải, Hàng Châu tuy có lạ và cầu kỳ, song hợp khẩu vị nhất lại là ở Quảng Châu này . Các món ăn ngon có liều lượng vừa đủ để không chán.

Nhật ký Trung Hoa du ký, ngày 22-12-1964

250. CHƠI THƠ VII

Giới thiệu thêm một bài thơ gồm các câu thơ chữ Hán, dịch qua thơ Kiều:

一 般 情 爱 两 和 谐
琴 瑟 鸣 窗 诗 作 媒
杯 酒 局 棋 消 永 昼
梅 梢 又 认 月 花 来

Lưỡng ban tình ái lưỡng hòa hài , Thi lâm
Cầm sắt minh song thi tác môi. Thi lâm
Bôi tầu, cục kỳ tiêu vĩnh trú, Tống thi
Mai sao hựu nhận nguyệt hoa lai. Đường biệt tài

Hai tình vẹn vẻ hòa hai,
Chẳng trong chẵn gói, cũng ngoài cầm thơ.
Khi chén rượu, khi cuộc cờ
Khi xem hoa nở, khi chờ trăng lên.

251. NỤ CƯỜI NƯỚC NGOÀI I

Ông Grey rất khoái đi săn nhưng chẳng có kinh nghiệm
bắn thú rừng nên chẳng có kết quả gì.

Một hôm đi bắn gấu trong núi, trời mưa rất to và do
nhìn nhầm, ông đã bắn trúng chân một người đi săn
khác.

Người ta mở phiên tòa xét vụ này. Luật sư bên nguyên
hỏi : “ Tại sao ông lại bắn nhầm anh Robinson ?”

Ông Grey liền trả lời :”Khi con gấu bắt đầu bắn lại tôi
thì tôi mới biết là mình nhìn nhầm !”

Trích: “Yêu là sai lầm” của NHC

252. CHUỒN THÔI !

Mấy năm trước đây, còn khỏe nên tôi hay đi bộ xung
quanh hồ gần nhà vào buổi sáng. Có một ông làm quen
cho kỳ được và tự giới thiệu mình là thế này, thế kia.
Lịch sự tôi chỉ ậm ừ. Cho đến một hôm, ông leo đèo
theo tôi về gần nhà, tôi quay ngoắt lại và bảo, nhân tiện
mời anh lên chơi, chồng tôi vui tính lắm đấy !

Tất nhiên anh ngạc nhiên, và sau mấy giây ngỡ ngàng
ông ...chuồn. Và từ đó ông cũng không muốn gặp tôi
nữa vì biết chồng tôi là bạn thân của thầy dạy anh.

253. LẠI NÓI VỀ CÂY XANH

Chưa ai quên cái vụ hàng ngàn cây xanh cổ thụ ở Hà Nội bị chặt hơn một năm trước đây. Thời thì người ta biện minh nhiều lý do để chặt đốn cũng như đổ vạ cho cấp dưới làm sai. Ai dám làm cái công việc tà đình ấy. Nhiều người đã lên tiếng phê phán việc này, và ngay sau đó thì sự sửa sai càng tồi tệ hơn. Có người đã nói: Ở Hà Nội, chỉ nên chặt hai cái cây lù lù ở gần Bờ Hồ, hai cây này quá cần cỗi và chẳng có tích sự gì !

254. MATRIÔTKA

Đó là tên gọi một sản phẩm mỹ nghệ dân gian Nga, dạng búp bê, có hình quả bầu có nắp, gồm nhiều con to nhỏ khác nhau có thể lần lượt bỏ vào trong nhau. Với những màu sắc và họa tiết đặc trưng, đây là một trong những đồ lưu niệm đáng nhớ. Tôi cũng có một bộ như thế trên giá sách. Còn nhớ, ông Viện trưởng Viện Thông tin Khoa học Xây dựng ở Liên Xô đã tặng tôi thứ này trong buổi chia tay, khi tôi kết thúc đợt công

tác tại Matxcova năm 1982. Ông nói:” Biết anh có một cháu gái rồi, xin tặng anh thêm 5 đứa nữa !”. Đúng, đây là bộ matriôtka có 5 con mà !

255. CHƠI THƠ VIII

Giới thiệu thêm một bài thơ gồm các câu thơ chữ Hán, dịch qua thơ Kiều:

春 风 归 去 几 凄 迷
 村 墅 马 摇 金 勒 嘶
 伫 立 花 间 看 客 过
 一 鞭 争 逐 夕 阳 低

Xuân phong qui khứ kỷ thê mê, Thi lâm
Thôn thụ mã dao kim lạc tê. Thi lâm
Trữ lập hoa gian khan khách quá, Trữ xuân viên
Nhất tiên tranh trục tích dương đê. Đường biệt tài

Dùng dằng nửa ở nửa về,
 Nhạc vàng đâu đã tiếng nghe gần gần.
 Trông chừng thấy một văn nhân,
 Lông buông tay khấu bước lần dặm băng.

256. NỤ CƯỜI NƯỚC NGOÀI II

Ông bà Taylor có một đứa con trai lên 7 tên là Pad. Bây giờ ông bà ấy lại muốn sinh một đứa nữa. Pat đã từng thấy bọn trẻ sơ sinh ở các nhà khác nên khi sắp có em bé thì nó chẳng vui tí nào.

Một buổi tối, ông bố bàn với bà mẹ : “Khi có em bé, nhà ta sẽ chật đấy, phải tìm một ngôi nhà rộng hơn để ở”. Pat nghe thấy, hỏi lại thì bố bảo :” Bố mẹ đang nói là phải dọn đến một ngôi nhà khác thôi vì sắp sinh em bé”.

Pat thất vọng, nói:”Chẳng ích gì đâu bố mẹ ạ, nó lại theo chúng ta đến đây ngay thôi mà !”

Trích “ Yêu là sai lầm” của NHC

257. HÌNH VÀ THỂ TRONG PHONG THỦY

Trong xây dựng nhà ở và chọn nơi cư trú, người Việt Nam xưa rất quan tâm đến hai vấn đề cơ bản là *Hình* và *Thể*. Phong thủy học cho rằng, về bản chất, Hình và Thể tìm ra sự dung hòa giữa khối kiến trúc nhà ở với cảnh quan chung quanh như : địa danh, địa mạo, sông núi và cả ánh sáng, màu sắc nữa. Sự sắp xếp không gian kiến trúc hàm chứa một hay hai quần thể kiến trúc theo phong thủy là dư lượng chiều dài, chiều rộng, bố cục không gian theo phương diện lớn, nhỏ, cao thấp, xa gần, ly hợp, chính phụ, âm dương, động tĩnh, hư thực.v.v. để thỏa mãn được yêu cầu tâm sinh lý và thẩm mỹ của người ở.

258. THẦN TƯỢNG

Trong một bữa tiệc, Vũ Bằng ngồi cạnh tôi, khi ngà ngà say nói :

 Ông có biết thần tượng của tôi là ai không ?

_ Cái đó thì chịu

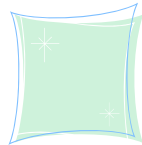
_ Là ông đấy!

Tôi ngạc nhiên, nói thẳng:

_ Ông trêu tôi thì có. Này nhé, ông là người có đầy đủ học hàm, học vị, lại là Tổng giám đốc một doanh nghiệp có tiếng, công việc lại thành công, nhiều người ước ao cũng không được, chứ tôi là cái gì. Ủ, tôi có thể là bạch tượng vì quá trong trắng đến mức không có gì !

_ Thế tôi để lại được gì ngoài mấy cái nhà, cái xe, trong khi ông để lại mấy chục cuốn sách và một tấm gương về lao động !...

_ ??!

259. NỤ CƯỜI NƯỚC NGOÀI III

Khi Dick lên 6, vào dịp hè, đã có lần nó được về quê với ông bà mấy tuần. Ở đó, nó được bà kể cho nhiều chuyện thú vị về gia đình mà trước đây nó không hay biết.

Lúc trở về nhà rồi, nó hỏi bố:

_ Bố ơi, có phải con sinh ở London không ?

_ Đúng đấy con ạ

_ Thế còn bố sinh ở Đức à ?

_ Đúng đấy con ạ

Dick lại hỏi :

_ Thế mẹ sinh ở Ireland phải không bố ?

_ Đúng đấy con ạ, nhưng sao con lại hỏi nhiều thế ?

Bởi khi nghe bà kể thế, con cứ thắc mắc làm sao chúng ta gặp nhau được !

260. CHƠI THƠ IX

Giới thiệu thêm một bài thơ gồm các câu thơ chữ Hán, dịch qua thơ Kiều:

秋 廉 风 倦 燕 双 高
月 下 星 前 早 已 交
绣 阁 焚 香 深 漫 候
乞 灵 还 倩 郁 纶 袍

Thu liêm phong quyển yển song cao, Trùng viên
mếng

Nguyệt hạ, tinh tiền, tảo dĩ giao.

Tái sinh duyên

*Tú các phân hương thơm mạn hậu,
Khuất linh hoàn thiên uất luân bào.*

Liễu trai
Tình sử

Đêm thu gió lọt song đào,
Nửa vầng trăng khuyết, ba sao giữa trời;
Nén hương đèn trước Thiên đài
Nổi niềm khăn chứa còn nhời vãn vãn .

261. CÔNG TRÌNH XANH

Là công trình xây dựng mà cả vòng đời của nó, từ giai đoạn chọn địa điểm xây dựng, thiết kế, thi công xây dựng, giai đoạn sử dụng vận hành cho đến giai đoạn sửa chữa, nâng cấp, tái sử dụng đều đạt được hiệu quả cao và tiết kiệm sử dụng năng lượng, tài nguyên nước, vật liệu và giảm thiểu các tác động xấu đến sức khỏe của con người và môi trường xung quanh, sản sinh ra chất thải ô nhiễm môi trường ít nhất và tạo ra những điều kiện sống tốt nhất cho người sử dụng.

Nguồn: Các giải pháp thiết kế công trình xanh ở VN

262. KỶ NIỆM VỀ CHỮ “ÁI”

Trong phòng khách nhà tôi có treo một chữ Hán thư pháp khá to. Đó là chữ “Ái”. Bên cạnh còn có hàng chữ chạy dọc “Ái thị vĩnh bất chỉ tức” (tức là: Yêu là không ngừng thờ). Đây là món quà của bạn tôi khi đi thăm Bác Kinh về cho. Anh là người sành chữ Hán, học trên tôi một lớp cùng với ông anh tôi. Anh, một con người hòa nhã, vui vẻ nhưng êm đềm. Chúng tôi thường gọi trêu là “thầy lang”. Anh đã đi xa hàng chục năm nay rồi!

爱是永不止息

263. PHÁO HOA TẾT BÊN BỜ HỒ

Ba mươi năm trước đây, khi nhà tôi còn ở phố Hàng Quạt, rất gần Bờ Hồ Hoàn Kiếm, mỗi lần Tết đến, thường có bắn pháo hoa tại đây. Ngẫu hứng, năm 1986 tôi có mấy câu thơ:

*Thăng thiên lao vút tận trời
Long lanh lóa sáng, ánh ngời nước soi*

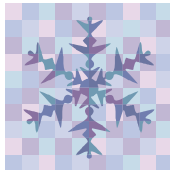
*Văn minh từ thưở xa rồi
Hiển dăng bao phút cho người reo vui !*

264. NỤ CƯỜI NƯỚC NGOÀI IV

John sống cùng với mẹ trong một ngôi nhà khá to, và khi mẹ qua đời, ngôi nhà thành ra quá rộng với một mình anh. Anh mua một căn nhà nhỏ ở phố gần đó. Ở nhà cũ của anh có một chiếc đồng hồ cổ rất đẹp, nên khi dọn đến nhà mới, anh nghĩ: không thể chở chiếc đồng hồ này trên xe tải được, hỏng mất”. Anh liền nhắc chiếc đồng hồ lên và ôm xuống đường. Nặng quá, anh phải dừng mấy lần để nghỉ. Bỗng một đứa bé đang đi trên đường, tò mò nhìn John rồi bảo: “ Chú thật là hâm, tại sao không mua đồng hồ đeo tay như những người khác ?”

Trích “ Yêu là sai lầm” của NHC

265. CHƠI THƠ X

Giới thiệu thêm một bài thơ gồm các câu thơ chữ Hán, dịch qua thơ Kiều:

斜月当空光照檬
春愁压梦苦难醒
眼前忽见多娇女
一半风流一半清

Tà nguyệt đương không quang chiếu mành, Thi lâm
Xuân sầu áp mộng khổ nan tỉnh. Tình sử
Nhãn tiền hốt kiến đa kiều nữ, Tái sinh duyên
Nhất bán phong lưu, nhất bán thanh Thi lâm

Chênh chênh bóng nguyệt xế mành,
Tựa lan, nương triện, một mình thiu thiu,
Thoắt đâu thấy một tiểu kiều,
Có chiều phong vận, có chiều thanh tân.

266. HỘI ĐỒNG CÔNG TRÌNH XANH VN

GBCVietnam) là một tổ chức phi chính phủ, trực thuộc Hội Môi trường Xây dựng Việt Nam, được thành lập từ năm 2011. GBC Việt Nam được sự bảo trợ của Bộ Xây dựng, gồm các chuyên gia đầu ngành thuộc các lĩnh vực: Kiến trúc, Môi trường XD, Vật lý KT, thông gió điều hòa không khí, ô nhiễm không khí, vật liệu xây dựng, khí tượng thủy văn, cấp thoát nước, cây xanh đô thị, chất thải rắn, điện chiếu sáng, năng lượng, kết cấu công trình xây dựng.

Ghi chú: Hội Môi trường Xây dựng Việt Nam (VACEE) thành lập 27-10-1984. Khóa I (1984-1999) Chủ tịch là Phạm Ngọc Đăng, Tổng thư ký là Nguyễn Huy Côn. Hiện đang là khóa VI (2015-2020).

267. SÁCH TỰ HỌC VÀ SỬ DỤNG NGOẠI NGỮ

Sách gồm 100 câu hỏi-đáp về tự học và sử dụng ngoại ngữ, xuất bản lần đầu năm 2002. Sách này tập hợp những ý kiến của các bạn trẻ mà tôi đã có dịp giải đáp trực tiếp hoặc gián tiếp, nhằm cung cấp các thông tin cần thiết để thanh niên tham khảo, vượt qua rào cản về

ngoại ngữ. Sách được tái bản nhiều lần, gồm các phần: giới thiệu chung, cơ sở của việc tự học, các đối tượng tự học, đề du học và tu nghiệp, dịch thuật, tìm hiểu một số ngoại ngữ, phiên chuyển tên riêng, v.v.

268. PHỐ CỔ

Du khách đã đến Hà Nội, ai cũng muốn đến thăm phố cổ (còn gọi là khu 36 phố phường). Đó là dấu tích của thời Phong kiến với kiến trúc “ nhà ống” rất tiêu biểu.

*Tôi đã có cả thời thơ ấu
Qua đi trong phố cổ Hà Thành
Phố hẹp*

Nhà sâu

Mái nâu

Cửa nhỏ

*Tôi chỉ thấy những tối tăm ngọt ngọt
Thiếu lòng giáo mát, thiếu hạt nắng vàng
Phố đông*

Nhà tối

Mái dột

Cửa long

Tôi đã rời xa nơi Phố Cổ

*Đến ở nơi chót vót tầng cao
Và từ đây nhìn về nơi ấy
Mới xôn xao màu 'Phố Phái' 'năm nào*

269. NỤ CƯỜI NƯỚC NGOÀI V

Ông Grey sống ở nông thôn và ra tỉnh làm hàng ngày bằng tàu hỏa. Ông thích đi bộ từ ga đến sở vì coi đi bộ như tập thể dục vậy.

Vào một buổi sáng, đang đi bộ thì một người chặn ông lại và hỏi: “Thưa ông, chắc ông không nhớ ra tôi. Cách đây 7 năm tôi có đến London không có tiền dính túi, tôi đã cản ông lại và xin vay ít tiền. Chính ông đã cho vay 5 bảng và nói rằng ông muốn giúp người nào đó một sự khởi đầu dẫn đến thành công”.

Ông Grey nghĩ một lúc rồi bảo :” Đúng, đúng rồi ! Ông nói tiếp đi”

Người lạ mắt nói nhỏ :” Vậy ông có muốn còn một cơ hội thế nữa không ?”

270. CẢM HỨNG TỪ VĂN MIẾU

Ngàn năm văn vật đất Thăng Long
Quốc túy còn đây với Nhị Nùng
Cửa Khổng đòi phen mưa nắng giải
Sân Trình mấy lớp có rêu phong
Trải bao thế kỷ tro tường móng
Biết mấy xuân thu vững cột đồng
Gió Mỹ mưa Âu dù đổi mới
Con nhà Tử Giám vẫn thờ chung

271. TỰ LƯỢNG SỨC MÌNH

Chiếc huy chương vàng Olympic Rio 2016 đầu tiên của Việt Nam làm cho chúng ta đều vui và tự hào. Tuy nhiên, khi 23 vận động viên Việt Nam đủ tiêu chuẩn đi Olympic, người ta kỳ vọng nhiều vào các môn bơi lội, cử tạ, đấu kiếm hay teakondo cơ. Kết quả lại là duy nhất có môn bắn súng mang lại huy chương vàng và bạc cho Việt Nam, và cũng nhờ hai chiếc huy chương quý giá của VĐV bắn súng mà cả đoàn Việt Nam hưởng thứ hạng 48/207. Từ kỳ dự Olympic Rio 2016 này, cần rút ra bài học tự lượng sức. Với thể lực của người Việt Nam, những môn ít dung sức, có tính kỹ thuật cao thì có thể đoạt huy chương Thế giới, còn những thứ cần thể lực tốt khác thì đạt kết quả ở Seagame hay Châu lục là quá tốt rồi !

Còn tôi mong cho thời gian trôi mạnh
Để về nhà , nơi ven biển màu xanh.

Dịch bài "Summer" cho một Việt kiều

272.MÙA HÈ

Lại phải chịu những ngày dài nóng bỏng
Trong mùa hè khi nắng chói xuyên mây
Có cái gì để so sánh được đây
Với hương sen vương trên hồ thơm ngát
Trong ngày nóng giấc nồng hơi ngọt ngát
Phải vùng lên từ giấc ngủ chẳng xong
Chạy ra phố nơi người đông xe lăm
Đón rạng đông trong bước đi thẫm lạng
Trước đêm phim và trò truyện lẳng xẵng
Thiền thiệp ngủ đâu ai cần biết sáng
Đạo từ hồ qua đến mạn thiên văn
Mặt trời lên lại rực sáng ánh vàng

273. NỤ CƯỜI NƯỚC NGOÀI VI

Bà Grey vừa già vừa điếc. Một hôm bà ra tòa buộc tội người hàng xóm để chó vào vườn nhà bà phá hoại rau, đuối mè và bắt gà.

Sau khi nghe đôi bên trình bày, quan tòa cho rằng cách tốt nhất và đỡ tốn kém nhất là để bà Grey và người hàng xóm tự thỏa thuận cách giải quyết với nhau. Ông luật sư của bà Grey hỏi xem bà này yêu cầu đền bao nhiêu tiền thì sẽ rút đơn kiện lại.

Cố giải thích cho bà, nhưng bà chẳng nghe thấy gì. Ông quát:” Ông chánh án muốn hỏi bà đòi đền gì ?”

Bà Grey lịch sự đáp:” Xin cảm ơn. Nói giúp với ông ấy là cho xin cốc bia !”

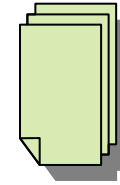
274. CHUYỆN LẠ GIỮA THỦ ĐÔ

Hàng trăm hộ gia đình không có hộ khẩu khi mà đã dọn đến ở ngôi nhà cao ngất này. Tình trạng này gây nhiều phiền toái cho người ở trong các nhà : làm sao có cơ sở để con nôm đơn đi học, bố mẹ lấy các loại giấy cần thiết từ công an, v.v. khai báo tạm vắng tạm trú. Đó là vì ngôi nhà này ở giữa ranh giới của hai Quận, mà chưa xác định thuộc Quận nào. Việc như vậy mà cứ để hàng năm không giải quyết, ngay giữa Thủ Đô. May mà các phóng viên truyền hình vào cuộc, mọi người mới biết chuyện lạ này !

275. NẠN NHÂN CỦA KHOA HỌC

Đó là tên tập truyện ngắn hài hước Serbia mà tôi dịch từ nguyên gốc tiếng Nga. Có 6 truyện hài thôi, nhưng đủ cho chúng ta thấy tính hài hước, châm biếm sâu sắc của người Serbia. Tác giả là Branislav Nusit, là nhà hài kịch, nhà văn nổi tiếng Nam Tư cũ. Ông là nhân chứng của nhiều sự kiện lịch sử và biết nhiều, đồng thời cũng chịu ảnh hưởng của một số nhà văn Pháp, Nga. Người ta gọi ông là "ông tiên cười vĩ đại" vì trong nhiều tác phẩm

của mình, bằng tiếng cười, ông đã nói lên được nguyện vọng và ý chí của người dân.

276. GỬI NGƯỜI TRỒNG HOA

Tôi nhận từ anh những đóa hoa
 Chăm nom trồng tía ở nơi xa
 Hồng, vàng, tím, trắng tươi trăm đóa
 Hoa người, công sức của chính ta
 *

Tôi nhận từ anh những đóa hoa
 Lung linh màu sắc, ánh chan hòa
 Từ thư điện tử phương trời lạ
 Ấm áp lòng người tận xứ ta
 *

Tôi nhận từ anh những đóa hoa
 Chứa bao tình cảm khó phai nhòa
 Trời Âu, đất Việt tuy xa cách
 Những cánh hoa này nối chúng ta
 *

Tôi nhận từ anh những đóa hoa

Thắm tươi xứ lạ, đẹp cảnh nhà
Chúc cho tình bạn càng tươi thắm
Hong, vàng, tím, trắng tỏa hương xa...

*Kim Thi gửi Thế Việt
Hà Nội, ngày 8 tháng 4 năm 2016*

277. THƯƠNG TIẾT NGƯỜI HỌA SĨ

Tập sách nhỏ của tôi *Yêu làm sai lầm* được in ấn rất đẹp. Tôi ưng nhất là cách minh họa thích hợp với tính cách hài hước của truyện, nhất là cái bìa. Anh ở tp. Hồ Chí Minh, tôi ở Hà Nội nên tôi không gặp anh để cảm ơn được. Thế rồi, trong số tạp chí Thế Giới Mới ra gần cuối năm đó tôi đọc được tin buồn : người họa sĩ này vừa mất bởi một tai nạn giao thông trong khi đi từ Cần Thơ về Tp. Hồ Chí Minh. Trong khoảnh khắc, tôi thấy mình bị mất và tiếc một thứ gì quý giá lắm, bởi chính anh có tài và đã tâm đắc với những câu truyện của tôi và minh họa thật tuyệt !

278. LÀM THƠ MANG VẠ

Ở những năm 60-70 của thế kỷ trước, cơ quan nào cũng có tờ báo tường, thường tổ chức vào những ngày lễ. Ai không có bài dán lên thì bị phê bình ngay tập lự. Kỳ báo ấy, tôi làm mấy câu thơ nộp cho nhanh để ban báo chí dán lên, ngẫu hứng từ việc nhìn thấy mấy bông hoa nylon cắm bày bàn phòng thủ trưởng:

*Năm xưa hoa thật thờ than
Người mê hoa giấy bày bàn, bỏ ta
Bây giờ hoa giấy xót sa:
Hoa nylon khiến người ta chán mình!*

Bài thơ này bị bóc ra và trình thủ trưởng. Tôi bị kiểm điểm và phê bình vì có ý nhạo báng thủ trưởng mới thay mấy tháng nay.

279. KHÔI NGUYỄN MINIMART

Cửa hàng chỉ cỡ mi-ni
Nhưng ai đã tới, tức thì nhớ ngay

Người bán vui vẻ tối ngày
 Trao **hàng chất lượng** tận tay khách hàng
Giá cả đúng mã đang hoàng
Vui lòng khách đến, vừa lòng khách đi
 Ngoài ra, còn rõ điều ni:
Khách là thượng đế, không gì bên trên
 Hãy ghi nhớ chữ **Khôi Nguyên**
 Tên **mi-ni-mat** ở bên chợ này

Tặng BUI QUANG VINH, chủ KN Minimart

280. NỤ CƯỜI NƯỚC NGOÀI VII

Ông bà Smith lấy nhau đã 30 năm nay và sống trong một ngôi nhà từ bấy đến nay. Sáng ra, ông Smith đi làm lúc 8 giờ và trở về nhà lúc 7 giờ tối, rất đều đặn từ thứ hai đến thứ sáu.

Ngôi nhà đối diện nhà vợ chồng ông có một đôi vợ chồng trẻ vừa mới dọn đến vài tuần nay khi bà cụ chủ cũ qua đời. Mấy hôm liền, bà Smith theo dõi họ qua cửa sổ và rồi bảo chồng : “ Bill, cái anh chàng ở nhà đối diện kia sáng nào cũng hôn vợ khi ra đi và buổi tối trở về cũng hôn vợ.. Tại sao ông không làm như thế nhỉ ?

Ông Smith thản nhiên đáp: “ Tôi chưa quen cô ta nhiều lắm !”

281. CHUYẾN ĐI ĐÁNG NHỚ

Đó là đợt khảo sát khoa học Vật lý Xây dựng tại Trung Quốc 50 năm trước đây. Gần 3 tháng sống và làm việc tại Trung Quốc như thế nào, tôi đã viết trong tập “ 84 ngày xa nước”. Chỉ xin trích một đoạn cuối của tập này:” Tính ra chúng tôi đã đi qua hơn vạn rươi cây số, ăn hơn hai trăm bữa cơm, làm việc với hơn ba chục cơ quan khác nhau, tiếp xúc với hàng trăm con người.

*Đón ta tới trong một ngày nắng ấm
 Bắc Kinh ơi ! sao in đậm tình yêu
 Dấu cổ xưa còn lưu lại bao nhiêu
 Cuộc sống mới vẫn như triều dâng cả
 Tiến ta đi, buổi tối trời yên ả
 Chào Bắc Kinh, kìa tàu đã rời toa
 Một tháng trời, người đã đón tiếp ta
 Giờ ra đi, biết bao là kỷ niệm...*

282. KHAI BÚT MỪNG XUÂN CANH THÌN

C ó một mùa Xuân tuổi sáu hai
 A i mà không có phút cảm hoài

N ăm tháng trôi nhanh ngoài thiên kỷ
H ằng mong Hạnh phúc, chí chẳng phai
*

T hời thế đổi thay vẫn chuộng tài
H ôn hoàng vừa xuống, lại ban mai
Ì ảm tiếng trống giao thừa đó
N hạy tiếng pháo xưa, vẫn Tết ai ...

283. EM TỪ Đâu TỚI ?

Trên mảnh đất S nhỏ bé
Ngay trong lòng Đông Nam Á thân thương
Em đi từ lúc sáng mờ sương
Đồng hành với những người buôn, kẻ thợ
Từ ngoại thành đổ xô vào các chợ
Nơi nội thành của Hà Nội thủ đô
Họ vội vã trên con đường đầy bụi
Và ồn ào nhưng vẫn chịu vượt qua
Em cưỡi xe nhăm Hồ Tây xuyên ngã
Trong tiết trời của lạnh giá mùa đông
Em cũng dạo dưới ánh đèn nê ông
Đường Trần Phú, nơi phố phường gió lộng

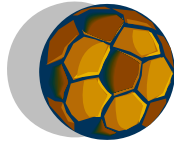
Nơi cây tỏa đầy hương thơm quả mọng
Nào hồng xiêm và cả loại xoài thơm
Em đến từ đầm hoa sen nở sớm
Trên Hồ Tây cùng khoe sắc, phô tươi
Nào xanh, đỏ màu lung linh ngời sáng
Và để kêu trong đám cỏ ven hồ
Em còn đến từ tấm mùng phòng hộ
Chống muỗi trong mùa ẩm, lạ khộng
Và em, là đứa trẻ của mùa đông
Nhưng ưa mùa hạ, nắng xông trắng đường.

Dịch bài "Where I'm from"

284. CÓ THỂ BẠN CHƯA BIẾT ?

Khi nói đến truyện ngụ ngôn, người ta thường nhắc đến ông La Fontaine. Đúng ! đây là người để lại cho chúng ta những câu truyện rất có ý nghĩa, rất nhiều người ưa thích và còn lưu mãi sau này. Tuy nhiên, có một người khác cũng viết ngụ ngôn. Đó là Lev Tolstoi, nhà văn Nga nổi tiếng. Có thể những tiểu thuyết đồ sộ của nhà văn này như "Chiến tranh và Hòa bình, Anna Karenina, Lòe thú tội, Phục sinh, v.v. át đi số truyện nhỏ bé kia. Chúng tôi sẽ giới thiệu vài truyện của nhà văn này về thể loại này để chúng ta cùng suy ngẫm.

285. CON DOI

Lâu lắm mới có cuộc chiến tranh đáng tiếc giữa loài thú và loài chim. Con doi không tham gia vào bên nào cả. Nó chờ xem bên nào thắng thế.

Thoạt đầu, loài chim thắng nên con doi nhập đàn và cùng bay với chúng, nó tự xưng là chim. Nhưng rồi khi bọn thú thắng thế thì con doi đi theo họ, Hấn khoe họ bộ răng, móng vuốt và giác hút và cam đoan mình là loài thú như họ. Cuối cùng, chim lại thắng, con doi lại muốn trở về, liền bị chúng đuổi đi.

Từ đấy, nó phải sống dưới hầm tối và ở thân cây, chỉ dám bay ra lúc chạng vạng, bởi chẳng là thú cũng chẳng là chim !

Đây là mẩu truyện của L.Tolstoi, trích trong sách “Học tiếng Anh qua truyện ngụ ngôn” của Tố San-Kim Thi.

286. HAI CON ÉCH

Kỳ này, ao chuôm và đầm lầy đều khô cạn vì trời nóng. Hai con ếch đi tìm nước. Chúng nhảy lên bờ một cái giếng, ngồi đó và tự hỏi có nên nhảy xuống giếng nước hay không.

Con ếch trẻ nói: “ Chúng mình phải nhảy xuống thôi, ở đây đầy nước và ở dưới đó chẳng có gì gây rắc rối cho chúng mình cả !”

Con ếch già lại bảo :”Không, cứ cho là có thể đầy nước, nhưng chúng ta sẽ chẳng bao giờ nhảy lên thoát cái giếng này nếu nó cạn sạch !

Đây là mẩu truyện của L.Tolstoi, trích trong sách “Học tiếng Anh qua truyện ngụ ngôn” của Tố San-Kim Thi.

287. MƠ THẤY EM

Bên em dưới bóng cây cao
 Ngồi đây, ta nói xiết bao chân tình
 Nghiêng nghiêng nở nụ cười xinh
 Đây: trời, mây, nước chúng mình vui sao!
 Lặng yên, em khẽ nhích vào
 Ôm hôn nồng cháy, đổi trao tâm tình
 Đâu còn gió thổi chung quanh
 Đâu còn bóng mát cây xanh bên mình
 Chỉ còn khuôn mặt duyên xinh
 Ánh lên đôi mắt thông minh dịu hiền
 Bên nhau ta nghĩ triền miên
 Có đâu sống mãi vui yên thế này
 Bây giờ ta biết hôm nay
 Mai đây sẽ có những ngày xa nhau
 Lặng yên cùng chụm mái đầu

Nỗi niềm suy nghĩ mai sau thế nào
Bỗng đâu gió thổi ào ào
Giật mình tỉnh dậy, đâu nào thấy Em
Đau lòng, anh thức suốt đêm...

Trích tập thơ "Thuở ban đầu" của NHC

288. CON SÓI VÀ CON SÓC

Một con sóc đang nhảy từ cành cây này sang cành cây khác và rơi trúng vào một con sói đang ngủ. Con sói chồm lên và muốn ăn thịt nó.

Con sóc van xin: "Xin tha cho tôi"

Con sói bảo: "Được! Tao sẽ thả mày ra nhưng mày phải nói cho tao biết tại sao bọn sóc chúng mày vui vẻ thế? Tao lúc nào cũng thấy khổ sở, còn chúng mày thì cứ rong chơi và nhảy nhót khắp nơi".

Con sóc đáp: "Trước hết ông phải để tôi lên trên cây đã, ở trên ấy tôi sẽ nói cho ông biết, vì tôi sợ ông lắm!"

Khi con sóc được tha và nhảy lên cây rồi, nó bảo: "Ông khổ sở vì ông xấu bụng. Tính độc ác của ông thiêu đốt trái tim ông. Còn chúng tôi vui vẻ vì chúng tôi tốt bụng và chẳng bao giờ làm hại ai cả".

289. TÂM SỰ NGÔI NHÀ CỎ

Trăm năm Em ở trong đây
Uy nghi, trang trắng, trợn cười, nh
d-ng
Ngắm nhìn thiên hạ qua cửa
Mặt trời ngả bóng, mặt trời vung hoe
Tuổi cao sức sèng trợn trờ
Tặng vui trăm tuổi ch-a vô cái Tiền
Nghe câu nói ho' Ôn liền:
Cả anh Hiên sĩ ch'In bán hàng m'nh
Chiều cao anh Ôn lụ kinh
Trăm năm ch'íc, cười m'nh k'nh
nh
L'au ngh'au d'ng d'p anh c'fm
Sợng bán l'ĩn t'p, t'ci c'fn lụ chi
T'ĩnh duy'án mét cuéc h'ui bi
Đp nhau chung s'ng Ôn kú n'uo cười
Gh'Đ tai xin nh'ĩ Ôn n'uy :
" Ph, t' tri'ón x'oy dùng nh'ĩ nguy mai
sau
Số con ch, u Ôn cụu nh'uo
Ng-êi x-a mụ công Êm Ôn th'ĩ - ?"

Trích trong tập thơ "Đôi dòng cảm xúc" của NHC

290. VẤN LÀ VẤN ĐỀ GIÁO DỤC

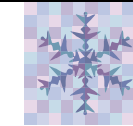
Theo số liệu công bố thì số sinh viên tốt nghiệp đại học, thậm chí có bằng thạc sĩ, tiến sĩ lại thất nghiệp nhiều nhất so với các thành phần khác. Có nhiều nguyên nhân gây tình trạng này: chất lượng giáo dục, sai biệt quá lớn giữa cung và cầu, số lượng trường đại học và cao đẳng tăng vô căn cứ, v.v. Tình trạng này đã thể hiện rõ trong kỳ thi tốt nghiệp trung học và tuyển sinh đại học niên khóa 2016-17: tỷ lệ học sinh tốt nghiệp phổ thông xin vào đại học giảm đi khá nhiều ! Và ngay trong việc tuyển sinh vào đại học năm nay, các trường đại học tỏ ra rất lúng túng khi xác định điểm sàn tương ứng với các đợt tuyển khác nhau khi mà trường chưa đạt số sinh viên định lấy vào.

291. BỎ HỌC VÌ BIẾN ĐỔI KHÍ HẬU

Đúng thế đây ! Năm qua, tình hình thời tiết, khí hậu ở nước ta rất xấu đã gây hậu quả nghiêm trọng cho cả nước. Miền Bắc thì nhiều tỉnh bị mưa lũ, sạt lở. miền

Nam thì bị nạn hạn và xâm nhập mặn. Đó chưa kể tới cái vụ ô nhiễm môi trường Fomosa gây nên. Vì lý do biến đổi khí hậu mà 45 trên 1000 học sinh ở đồng bằng sông Cửu Long phải bỏ học trong niên khóa này, trong khi con số tương ứng của các tỉnh phía Bắc là 18 trên 1000 học sinh !

292. SÂN GÔN

Dân ở nơi đây
Không ai phàn khởi
Không ai chờ đợi
Cái sân gôn này

*

Hai năm trước đây
Một đoàn khảo sát
Lui tới nơi này
Ghi chép, đo đạc

*

Chuyện gì xảy ra ?
Khu đất bao la

Bỗng nhiên quây lại
Cắm mọi người qua
*

Chòm xóm nơi đây
Vốn xa đường cái
Khó khăn chông chát
Nay lại thêm đây !
*

Ở đây sẽ xây
Công trình giải trí
Trồng xanh mướt cỏ
Hồ nước, rặng cây
*

Nơi đây mở mang
Cho dân bản xứ
Hay vì đầu tư
Quên đi mọi sự ?
*

Lại một năm dài
Vẫn rào thép gai
Không xây, không dựng
Quy hoạch treo hoài !

293. NGƯỜI PHIÊN DỊCH GIỎI

Một nhà văn nổi tiếng khi đến thăm Nhật Bản được mời giảng bài tại một trường đại học. Vì phần lớn học sinh không nghe được tiếng Anh nên ông phải thuê phiên dịch.

Trong tiết giảng, ông kể một câu chuyện vui khá dài. Ông dừng lại để người phiên dịch nói lại bằng tiếng

Nhật. Song ông rất ngạc nhiên vì người phiên dịch chỉ nói có vài giây thôi mà sau đó mọi sinh viên đều cười ồ lên.

Khi buổi giảng bài kết thúc, nhà văn cảm ơn người phiên dịch vì đã dịch rất cừ. Rồi ông tò mò hỏi:” Anh có thể cho biết làm cách nào mà cả câu chuyện của tôi dài đến thế mà chỉ cần dịch sang có vài lời tiếng Nhật như vậy không?

Người phiên dịch cười và trả lời:” Tôi đâu có kể lại câu chuyện, mà chỉ cần nói:” Ngài giáo sư đáng kính của chúng ta vừa kể một câu chuyện rất buồn cười. Nào, xin mời các bạn hãy cười thật to lên!”.

Trích từ “Laugh” truyện dịch của NHC

294. GẶP GỠ

Tôi gặp Quang Vinh lối chợ nhà
Đứng trong cửa hiệu ngô Phường ta
Người mua hàng hóa đông tít tít
Miệng nói, tay đưa chẳng ít hàng
*

Tôi gặp Quang Vinh lối chợ nhà
Lần đầu mà đã mến chàng ta
Thông minh, trẻ khỏe ,chăm lo việc
Dẫu biết thương trường trải dậm xa
*

Tôi gặp Quang Vinh lối chợ nhà

Cửa hàng vừa mới dọn dẹp ra
Sử dụng mã ghi khi tính giá
Dù chẳng phải là tin học gia
*

Tôi gặp Quang Vinh lối chợ nhà
Sẽ chia tranh thủ ý gần xa
Tri kỷ hiểu nhau qua ánh mắt
Cùng lời khiêm tốn ít nói ra
*

Tôi gặp Quang Vinh lối chợ nhà
Chúc cho buôn bán được thăng hoa
Làm ăn phát đạt niềm vui mới
Chú cháu chia vui Hạnh phúc nhà !

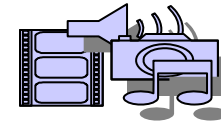
Thân tặng Bùi Quang Vinh

295. PHẢI NGẮT LỜI

Joe thuộc loại người thích giọng của chính mình. Anh nói chẳng hay nhưng lại hay nói. Khi anh kể ra một chuyện thì lập tức chuyện khác lại nảy ra, đến mức không bao giờ ngưng nghỉ để người khác có thể nói xen vào được.

Một hôm anh được mời đến dự tiệc. Chủ nhà mới quen biết anh nên cũng chưa biết rõ về anh. Họ ăn uống ngon lành, sau đó ngồi nghe nhạc và khiêu vũ. Joe nhảy với một cô gái đẹp rồi mời cô ngồi và chuyện trò. Anh cứ thao thao bất tuyệt. Đến đoạn anh nói thêm: Nó gọi cho

tôi nhớ lại thời gian...” thì cô gái không nhịn được nữa. Cô ngắt lời:” à... thời gian ư? Đúng lắm, anh nói đúng lắm! Cô liếc nhìn đồng hồ và nói: “ Thôi chết, muộn quá rồi, tôi phải đi đây!...”.

296. KHÔNG CÓ CÁCH GÌ KHÁC

Tôi đến thăm Huy giữa lúc hai vợ chồng anh đang nghe điện thoại của con gái. Nó lại làm phiền bố mẹ khi lại hỏi tiền để trả nợ . Giữa lúc sức khỏe mẹ nó không được tốt, vốn liếng cạn kiệt, tiền ăn uống và thuốc thang hàng tháng chỉ vừa chi số lương của bố, vậy mà nó còn nheo nhéo xin tiền,! Chẳng còn cách gì khác là...bán nhà, điều mà không ai muốn. Nơi này ở quen, tuy không rộng rãi, sang trọng như người ta, nhưng qua 28 năm dọn đến từ ngày được phân nhà, ông bà ấy thấy dễ chịu và thuận tiện đường ăn, ở, đi lại. Ấy vậy mà ... Tôi khuyên anh chị ấy đừng bán, mình già rồi, U70. U80 chứ còn ít gì, chỉ cần hai chữ bình yên. Vậy mà...anh chị ấy không nghe, vẫn rao quảng cáo trên báo. Tôi buồn, gửi mấy câu sau:

mồ amidan nên cái khó của tôi đâu phải là không nghe được mà là không nói được!”.

Theo bản dịch truyện “ Laugh” của NHC

297. TÔI CÓ ĐIẾC ĐAU !

Ông Richards làm việc ở cửa hàng bán và sửa chữa các dụng cụ hỗ trợ người điếc.

Một hôm, có một ông già vào cửa hàng rồi đặt một cái máy nghe xuống ngay trước mặt ông và lặng thinh.

Richards hỏi:” Thưa cụ, có việc gì thế ạ?”. Ông già vẫn không nói nửa lời. Hiển nhiên là ông già này bị điếc rồi và cái máy nghe này bị hỏng nên ông hỏi lại, giọng to hơn:” Thưa cụ, máy của cụ hỏng thế nào ạ?”. Ông già vẫn lặng thinh và lần này nữa, khi hỏi lại, Richards lại hét toáng lên.

Khi đó ông già mới lấy bút viết lên tờ giấy:”Ông đừng hét lên với tôi như thế. Tôi cũng thính tai như ông thôi. Cái máy này là của bà nó nhà tôi. Tôi vừa

298. BẢO

Xa vắng em yêu tháng lẻ rồi
Nỗi niềm ai có biết cho tôi
Xung quanh đông thế, sao vẫn vắng
Đâu có trong ngày một lúc vui
Làm sao mừng được em yêu nhỉ
Ba chục hôm rồi, một là thư
Đi mong tin lại, về mong tiếng
Chẳng lẽ kéo dài mãi thế ư ?
Em ơi, anh muốn đổi cả trời
Để cùng gần gũi với em thôi
Bấy lâu anh vẫn hằng tâm sự:
Em, người yêu nhất của anh thôi
Bảo rít ngoài kia đã mạnh rồi
Nhưng nào so được với lòng tôi !
Hoạ chẳng gặp lại em yêu được
Khi ấy trong lòng bảo mới yên.

Trích "Thờ ban đầu" của NHC

299. TỰ HÀO THÔNG BÁO

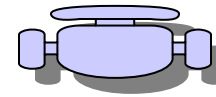
Ông Hodges là chủ và biên tập viên của một tờ báo nhỏ. Ông luôn cố gắng đưa đến độc giả những tin tức mới nhất.

Một hôm, qua điện thoại ông nhận được một tin thú vị của một người nào đó tự thuật về một trận lụt rất lớn ở vùng núi mà ông ta là nạn nhân. Người này mô tả trận lũ thật tỉ mỉ, ông Hodges ghi lại đầy đủ và cho đăng ngay. Ông khắp khởi mừng vì có báo nào biết được tin ấy đâu.

Nhưng không may cho ông là sau đó có nhiều người gọi điện đến nói rằng ông đã bị lừa. trong tờ báo ra hôm

sau, ông viết: "Tờ báo của chúng tôi là tờ duy nhất đưa tin làng Greenbridge bị một trận thủy tai. Hôm nay chúng tôi rất tự hào thông báo rằng chúng tôi lại là tờ báo đầu tiên mang đến cho độc giả là một tin sốt dẻo là câu chuyện hôm qua không hề xảy ra".

Trích từ tập truyện dịch "Laugh" của NHC

300. XUẤT XỨ CỦA MỘT BÚT DANH

Tôi là con thứ ba, được sinh ra khi mẹ tôi không được khỏe nên nhỏ bé, nhẹ cân là điều không tránh khỏi. Vì thế, từ khi học vỡ lòng cho đến lên đại học, qua đâu cũng bị quở gầy yếu, không hiểu có lên được lớp không. Ngay cả khi tốt nghiệp đại học rồi, có người vẫn lo rằng tôi có đảm đương được công tác không. May là cái đầu không đến nỗi nên vượt qua mọi khó khăn về sức khỏe, thể lực mà tiến lên. Thi đấu đấm đấm, nhiều năm còn học nhảy nữa chứ ! Và đến nay, U80 rồi, vẫn còn muốn làm việc. Nhưng có một điều không thể chối cãi được là bao giờ cũng thấp bé, nhẹ cân, gầy gò. Chẳng khi nào trọng lượng vượt qua con số 46 kg ! Cởi trần ra ư ? Làm gì có thịt, toàn xương cả. Ấy vậy mới có bút danh *TRẦN TOÀN XƯƠNG !*

Nguyễn Huy Côn

Truyện 100 chữ - Tập 3

Xong ngày 31 tháng 8 năm 2016

File: 100chu3

-

mục lục

TẬP 3 (201-300)

Ba mươi lăm năm sau II 232
Bà chúa cây xanh 233
Bão 298
Biết khen chê 222
Bỏ học vì biến đổi khí hậu 291
Bút tích cha 203
Bữa ăn ở Quảng Châu 249
♥
Cảm hứng từ Văn Miếu 270
Cây xanh Hà Nội 205
Cha nào con ấy 216
Chiếc áo nghĩa tình 248
Chơi thơ I 217

Chơi thơ II 224
Chơi thơ III 230
Chơi thơ IV 234
Chơi thơ V 240
Chơi thơ VI 245
Chơi thơ VII 250
Chơi thơ VIII 255
Chơi thơ IX 260
Chơi thơ X 265
Chuồn thôi ! 252
Chuyến đi đáng nhớ 281
Chuyến đi khó quên 243
Chuyện lạ giữa Thủ đô 274
Có thể bạn chưa biết 284
Con doi 285
Công trình xanh 261

Để hiểu khả năng và cá tính con người 206
Đời là biển cả 247
Đừng đặt tên ấy ! 215
♥
Em từ đâu tới 283
Gặp gỡ 294
Gửi người trồng hoa 276
♣
Hai con ếch 286
Hai nhà dưỡng lão 241
Hình và thể trong phong thủy 257
Học tiếng nào dễ ? 210
Hồ Tây 211

Hội đồng công trình xanh Việt Nam 266

Khai bút mừng Xuân Canh Thìn 282

Khổ vì con 213

Khôi Nguyên Minimart 279

Không có cách gì khác 296

Kỷ niệm về chữ “Ái” 262

Kỹ thuật đọc nhanh II 221

Lá thư lạ 239

Lại nói về cây xanh 253

Làm thơ mang vạ 278

Lần đầu tiên đi máy bay 214

Lật giờ gia phả 201

Matriôtka 254

Mèo mướp mê mèo mun 225

Một chút phong thủy 207

Mơ hồ hay khoa học ? 237

Mơ thấy em 287

Mùa hè 272

Nạn nhân của khoa học 275

Người cùng cảm xúc 220

Nhớ thời son trẻ 244

Nó đã vào nhà mình 226

Nói đúng, viết đúng 218

Nụ cười nước ngoài I 251

Nụ cười nước ngoài II 256

Nụ cười nước ngoài III 259

Nụ cười nước ngoài IV 264

Nụ cười nước ngoài V 269

Nụ cười nước ngoài VI 273

Nụ cười nước ngoài VII 280

Phải ngắt lời 295

Pháo hoa Tết bên Bờ Hồ 263

Phố cổ 268

Quảng giao 228

R, c quing c, o 96

R«b«t 72

Sách tự học và sử dụng ngoại ngữ 267

Sân gôn 292

84 ngày xa nước 208

Tam nam bất phú 231

Tạm biệt 204

Tạm biệt là Hạnh phúc 238

Tâm sự ngôi nhà cổ 289

Thay lời nói đầu 242

Thần tượng 258

Thú chơi tem 223

Thư giãn 246

Thương tiếc người họa sĩ 277

Tình xưa nghĩa cũ 227

Tôi có điếu đầu 297

Trả lời câu hỏi 219

Trần Toàn Xương 300

Trẻ em thời @ IV 209

Trước mặt chị tôi 202
Trường hợp hy hữu 235
Tự hào thông báo 299
Tự lượng sức mình 271

Và... Tây Hồ 212
Vắng bóng anh 236
Vẫn là vấn đề giáo dục 290

Yêu chân lý 229

